

[Poulsgaard]

på kulturministerens trappe, er ovre. Det var nok den største bjørnetjeneste, man kunne gøre den danske ungdom, at disse kulturfolk røg hash dengang, for de gjorde det, som om det var smart, det var in, man skulle være med på noderne. Derfor tror jeg ikke, at vi får den slags gentaget, og det skal man da være glad for.

En mand som Ib Makwarth lavede en film. Desværre har jeg ikke titlen, men den film, han lavede, og som folketinget var inviteret til at se, var simpelt hen en rystende oplevelse. Jeg tror, at hvis en sådan film bliver vist ude omkring i skoler, i ungdomsklubber og andre steder, vil den virkelig have en gavnlig effekt.

Det er ting, vi kan glæde os over, men vi skal selvfølgelig ikke sige: ja men så er alt jo godt. Vi skal og vi må fortsætte krigen mod narko.

Nu var jeg ved at rose ungdommen lidt før, fordi den ikke er så slem som min generation. Jeg synes også, at der er grund til at rose det fremskridt, der er sket med hensyn til tobaksrygning. Vi ryger ikke længere nær så meget her i landet. Specielt ungdommen ryger ikke så meget. Spiritus ved jeg knap nok hvordan det står til med, men det kunne i hvert fald se ud til, at de to nydelsesmidler hash og tobak er på retur blandt ungdommen. Det skal vi i hvert fald glæde os over.

Det, man somme tider kan blive rasende over, er den, jeg havde nær sagt lemfældige måde, man tager på disse bagmænd på. Der er alt for få hashhandlere og narkohandlere, vi får fat på, og dem vi får fat på, de får nogle gange en luksuriøs tilværelse.

Det er en tilværelse, der står i skærende kontrast til den tilværelse, de unge mennesker bliver udsat for, der indtager disse giftstoffer. Det er vel ikke altid, man kan sige, at straf er noget, der er anbefalelsesværdigt, men når man ser, hvor let de mennesker, der koldt og kynisk for mammons skyld er med til at ødelægge næste generation af unge mennesker, slipper om ved det, så kunne man godt på det område ønske en betydelig strengere strafudmåling og en virkelig straf, sådan at de herrer og damer blev klar over, at dette vil samfundet absolut ikke tolerere.

Jeg er ikke ekspert på det her område, men jeg havde en partifælle herinde i mange år, der arbejder meget kraftigt med narkoafvænnning. Det er hr. Finnur Erlendsson, læge

i Frederikshavn, jeg tænker på. Jeg ved, at hr. Erlendssons argumenter i gruppen og andre steder, når vi drøftede narko, var, at vi skulle bruge metadonafvænnning. Jeg ved godt, at der er forskellige opfattelser af det, og jeg skal ikke stå her og gøre mig klog på det, som jeg kender for lidt til, men det er måske et af midlerne, man kunne bruge. Jeg tror ikke rigtig på en fuldstændig frivillig afvænnning, i hvert fald ikke hvis vi snakker om hårde narkotilfælde. Der tror jeg nok at samfundet må ordinere indlæggelse og afvænnning. Det kan være hårdt for dem, det går ud over, men vi gør det jo for at hjælpe de mennesker. Efter hr. Erlendssons mening er det altså den bedste måde at afvænne narkomaner på.

Som jeg startede med at sige, tror jeg ikke, at problemet er så stort, som det var bare for nogle år siden. Jeg mener, vi er kommet et skridt ad den rigtige vej. Jeg mener ikke, at vi er kommet nær langt nok, men måske kommer der nogle gode ideer, og ministeren har da remset forskellige ting op i sin skriftlige redegørelse, og det er måske den vej, vi skal gå, hvad ved jeg. Vi vil støtte enhver bestræbelse på at komme dette onde til livs.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Hr. Poulsgaard var inde på nogle for mig helt nye og interessante ting: skrækfilm og effekten heraf. Jeg vil benytte lejligheden til at spørge, om hr. Poulsgaard er i besiddelse af materiale, et eller andet, der kan dokumentere, at det skulle være så fantastisk godt. Jeg tror ikke rigtig på, at det eksisterer. Jeg kender det i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det er ingen undskyldning at være dårligt forberedt, når man går op på denne talerstol, og jeg er for dårligt forberedt.

Ib Makwarth lavede en film for et par år siden. Da sad hr. Qvist Jørgensen ikke i folketinget, men folketinget blev specielt indbudt til at se den film. Jeg var en af dem, der tog imod den invitation, og jeg blev rystet. Det var simpelt hen facts om narko, der blev serveret, og jeg tror altså – nu gentager jeg